

Nr 438

Av herrar Gustafsson i Skellefteå och Wedén, om förberedelser för övergång till kreditgarantisystem på bostadsområdet.

Frågan om att ersätta den nuvarande statliga långivningen med ett system av statlig kreditgaranti har länge diskuterats.

Den behandlades av 1945 års bankkommitté och 1950 års besparingsutredning.

År 1955 avlämnade landshövding Lemne en promemoria i ämnet.

Bostadspolitiska utredningen tillstyrkte i princip systemet med kreditgarantier men fann kreditmarknadsläget ogynnsamt för en omedelbar övergång.

Vid 1958 års riksdag framhöll chefen för socialdepartementet att förutsättningarna nu var gynnsammare än tidigare och utlovade att låta närmare undersöka frågan. Riksdagen anslöt sig till departementschefens mening.

Hösten 1958 utarbetades inom socialdepartementet en promemoria angående utformningen av ett statligt kreditgarantisystem på bostadsområdet.

Frågan behandlades av 1959 års riksdag, som ansåg att en förutsättningslös prövning borde komma till stånd.

Besparingsutredningen föreslog att »åtgärder snarast vidtages för att ersätta den statliga bostadslångivningen med ett kreditgarantisystem».

I motioner och utskottsreservationer har från olika håll vid ett flertal riksdagar påyrkats en övergång till kreditgarantier.

Slutligen kan erinras om att socialministern vid en interpellationsdebatt i andra kammaren den 11 december 1959 på tal om införande av kreditgarantisystem förklarade att han »varit mycket intresserad av detta».

Detta axplock ur vad som tilldragit sig visar, att intresse visserligen demonstrerats från olika håll men att trots detta ingenting gjorts för att realisera tanken. Det har stannat vid välvilliga talesätt och halvhjärtade ansatser. I årets statsverksproposition är frågan inte behandlad, vilket tyder på att den fortfarande inte kommit närmare sin lösning.

Från vårt håll har vid flera tillfällen föreslagits en övergång till kreditgarantier vid bostadslångivningen. Starka skäl har anförts för en sådan övergång inte endast beträffande egnahemslånen utan även när det gäller övriga statliga bostadskrediter. Bl. a. har hänvisats till att de kreditförmed-

lande instanser, som redan finns, bör utnyttjas, vilket skulle onödiggöra en statlig apparat för själva låneverksamheten och därigenom leda till besparingar inom den statliga förvaltningen.

Efter de utredningar som skett och det intresse, som omvittnats från de senaste cheferna för socialdepartementet, bör frågan nu ha avancerat så långt, att en övergång kan ske utan att beslutet föregås av ett långvarigt utredningsarbete.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att förberedelser för övergång till kreditgarantier på bostadsområdet träffas i så god tid att förslag i ärendet kan underställas 1961 års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1960

Henning Gustafsson

Skellefteå

Sven Wedén
